

hermesove poznámky

I.

Prometeus si vymyslel smiešne ľudské meno. Cayden – údajne znamená bojovnosť, a ak mal chlapec niečoho naozaj dostatok, bola to práve bojovnosť.

Všetci bohovia Olympu sa zhromaždili vo veľkej sále v Mytikas, aby sa opäť stali svedkami tejto divadelnej hry. Prometeus trval na svojom práve a Zeus mu ho neuprel. Ich dohoda platila už celú večnosť. Prometeus určite prehrá aj tentoraz, ako zakaždým. Nechal sa Diom zviest' na zlú cestu. Vedel to, a napriek tomu sa nevzdával.

Otec bohov lusknutím prstov vykúzlil obraz, čo sa objavil na bielej stene múrov paláca. Aby aj bohovia, ktorí nesmeli opustiť Mytikas, mohli sledovať túto senzáciu.

Od zajtra bude mojou pracovnou náplňou informovať bohov o dianí. Mne však na to nepostačí iba obyčajné lusknutie prstov. Budem musieť lietať hore-dolu, aby som sa uistil, že mi nič dôležité neuniklo. Počas hier zakaždým pociťujem neuveriteľné napätie. Každý večer odo mňa božstvá očakávali, že im zhrniem, čo sa v ľudskom svete udialo.

Vzal som si tanier s kúskami pomaranča a jahôd a uvelebil som sa s ním na diváne. Okrídlené topánky ešte teraz ledabolo ležali vedľa pohovky. V nasledujúcich týždňoch si však užijú svoje.

„Nech sa hry začnú,“ slávnostne vyhlásil môj otec Zeus a ľahol si vedľa svojej manželky Héry.

Neexistovalo nič, čo by som neznášala viac ako búrku, obzvlášť keď vietor zavýjal medzi stromami, akoby nejaké divé zviera čakalo na pustenie z reťaze, aby ma mohlo zožrať. Pravdupovediac, nielenže som búrky neznášala, desili ma na smrť. Bolo hlúpe báť sa blesku a hromu. Ale nemohla som si pomôcť. Strach bol moje druhé meno. Bála som sa búrok, bála som sa lietania, bála som sa hadov a iných zvierat. Trpela som rôznymi fóbiami so zvláštnymi latinskými názvami. Astrofóbia, tak sa nazýval strach z búrok. A práve ja som teraz sedela v aute uprostred Rockys, zatiaľ čo nás z ničoho nič prepadli silný dážď a nepreniknuteľná temnota. Len pred malou chvíľkou bola obloha žiarivomodrá a plná snehobielych oblakov, keď sa v ďalšom momente zatemnilo slnko.

Pripomínalo mi to scénu z katastrofického filmu. Zvyčajne som sa podobným situáciám snažila vyhnúť pravidelným kontrolovaním aplikácie o počasí. Tá však evidentne zlyhala na plnej čiare. Chudákov, ktorí stoja za touto podradnou apkou, by mal niekto zažalovať. Dokonca aj Robyn, moja najlepšia kamarátka od prvého dňa na základke, ktorá sa len tak ľahko nenechá vyvieť z miery, rukami s dokonalo upravenými nechtami nervózne zvierala volant. Zatiaľ čo ja som sa musela silou-mocou ovládať, aby som si už i tak krátke nechty nedohrýzla až do mäsa. Tento nechutný zlovyk sa ma zmocnil zakaždým, keď som znervóznela.